

Senere ændringer til afgørelsen

Lovgivning, afgørelsen vedrører

[LOV nr 1164 af 19/12/2003 § 16, § 31](#)

[LBK nr 280 af 05/04/2005 § 71, § 76](#)

[LBK nr 485 af 29/05/2007 § 31, § 16](#)

[LBK nr 979 af 01/10/2008 § 83, § 95](#)

KEN nr 10793 af 29/07/2005

Økonomi- og Indenrigsministeriet

[Yderligere oplysninger >](#)

Ankestyrelsens principafgørelse P-21-05 om plejetillæg - døgndækning - kontant tilskud - hjælpeordning

Resume:

En pensionist havde ret til plejetillæg, uanset at hun havde personlige hjælpere døgnet rundt.

Formålet med plejetillæg var, at pensionisten selv skulle afholde merudgifterne i forbindelse med plejebehovet i det omfang tillægget gav mulighed herfor.

Bistands- og plejebehov skulle som udgangspunkt dækkes efter pensionslovgivningen. Kontantydelse efter serviceloven var subsidiære i forhold til ydelser efter pensionsloven. Kommunen skulle derfor vurdere, om der kunne tages hensyn til det tilkendte plejetillæg ved beregningen af det beløb, som ansøger var berettiget til at få udbetalt efter serviceloven til dækning af sit plejebehov, således at det samme behov ikke blev dækket to gange.

Love:

Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. - lov nr. 1164 af 19. december 2003 - § 16, stk. 2, § 31, stk. 1 og § 31, stk. 2

Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. - lovebekendtgørelse nr. 485 af 29. maj 2007 - § 31, stk. 1, § 31, stk. 2 og § 16, stk. 2

Lov om social service - lovebekendtgørelse nr. 280 af 5. april 2005 - § 71, stk. 1 og § 76, stk. 2

Lov om social service - lovebekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 83, stk. 1 og § 95, stk. 2

Sagsfremstilling:

Ansøger, der boede alene, modtog højeste førtidspension på grund af en svær lungelidelse. Efter at der i slutningen af 2003 var sket en væsentlig forværring af lidelsen, var hun i permanent respiratorbehandling. Hun var også permanent kørestolsbruger. Hun havde behov for hjælp til alle personlige fornødenheder, og hun måtte ikke lades alene på noget tidspunkt. Hun havde personlige hjælpere døgnet rundt.

Kommunen bevilgede hjemmehjælp efter § 76, stk. 3 i serviceloven. Hjælpen til respiratorbehandlingen blev ydet efter sygehuslovgivningen.

Ansøger ønskede, at både personlig pleje og praktisk bistand i hjemmet skulle varetages af et privat firma. Kommunen opgjorde derfor det samlede behov for hjælp og beregnede udgiften dertil. Kommunen indgik herefter aftale med firmaet om, at firmaet skulle varetage

arbejdsgiveransvaret overfor det personale, der blev ansat til opgaven. Betalingen til firmaet skete fra kommunen. Amtet refunderede herefter udgifterne i forbindelse med respiratorbehandlingen til kommunen. Kommunen førte tilsyn med ordningen.

Ansøger søgte om plejetillæg den 1. april 2004. Hun oplyste, at hun havde store udgifter til el på grund af kørestol og respirator, samt store varmeudgifter. Hun havde også merudgifter på grund af hjælperne.

Kommunen tilkendte den 23. juni 2004 plejetillæg med virkning fra 1. juli 2004.

Ansøger klagede over, at bevillingen ikke var trådt i kraft fra januar 2004, hvor hun kom hjem fra hospitalet.

Det sociale nævn frakendte ansøger plejetillægget. Nævnet begrundede afgørelsen med, at behovet for vedvarende pleje og tilsyn i det væsentligste måtte anses for dækket gennem den hjælp hun modtog efter serviceloven og sygehusloven. Nævnet lagde vægt på, at hun modtog hjælp 24 timer i døgnet.

Nævnet lagde endvidere vægt på de principper, der samlet set fremgik af SM P-17-94, samt henviste til, at hjælpen var bevilget inden ansøgningen om plejetillæg.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der kunne tilkendes plejetillæg til pensionister, der i forvejen modtog hjælp hele døgnet.

Afgørelse:

Ansøger havde ret til plejetillæg, men tillægget kunne først udbetales med virkning fra 1. juli 2004.

Formålet med plejetillægget var, at pensionisten selv skulle afholde merudgifterne i forbindelse med plejebehovet i det omfang tillægget gav mulighed herfor.

Ankestyrelsen havde tidligere truffet afgørelse om, at bistands- og plejebehov som udgangspunkt skulle dækkes efter pensionslovgivningen, jf. principperne i SM P-17-94, sag nr. 1, og SM P-27-03. Kontantydelse efter serviceloven var subsidiære i forhold til ydelser efter pensionsloven.

Kommunen skulle derfor vurdere, om der kunne tages hensyn til det tilkendte plejetillæg ved beregningen af det beløb, ansøger var berettiget til at få udbetalt efter servicelovens § 76 til dækning af sit plejebehov, således at det samme behov ikke blev dækket to gange. Kommunen kunne i forbindelse hermed vurdere, om hun havde behov for pleje, som ikke blev dækket gennem aftalen med det private firma.

Afgørelsen betød, at udbetalingen af plejetillægget skulle fortsætte, men at det tilskud, som kommunen havde bevilget ansøger til dækning af udgifterne til personlig pleje, kunne blive nedsat.

For så vidt angik spørgsmålet om udbetalingstidspunktet for plejetillægget, henviste Ankestyrelsen til, at tilkendelse af plejetillæg krævede en ansøgning herom.

Selvom kommunen ikke havde vejledt ansøger om muligheden for at søge plejetillæg, betød det ikke, at hun kunne få udbetalt plejetillæg med tilbagevirkende kraft. Ankestyrelsen henviste til, at kommunen havde bevilget hende tilskud til den fulde udgift til ydelserne fra det private firma.

Ankestyrelsen bemærkede, at ansøger kunne bede kommunen om at tage stilling til, om hendes merudgifter i forbindelse med respiratorbehandlingen var af en sådan størrelse, at hun kunne få bevilget personligt tillæg.

Om

Retsinformation.dk er indgangen til det fælles statslige retsinformationssystem, der giver adgang til alle gældende love, bekendtgørelser og cirkulærer m.v. Der er også adgang til Folketingets dokumenter og beretninger fra Folketingets Ombudsmand. På retsinformation.dk anvendes der ikke cookies.

[Om Retsinformation](#) | [Kontakt](#) | [FAQ](#) | [Om ELI](#)

Besøg også

Vælg site

